

Z V O N

148 Main St.

New Rochelle, N.Y. 10802.

P.O.Box 639 - Tel.: (914) 636-4225.

SVATÝ VÍT

15. června

Jméno Vít není u nás v současné době příliš rozšířeno, ale přesto je všichni, věřící i nevěřící, jistě dobře znají, protože tomuto svatému je zasvěcen nejkrásnější a největší chrám v naší vlasti, svatovítská pražská katedrála, k níž položil základy sv. Václav v X. stol.

Sv. Vít patří spíše k tzv. legendárním svatým, o kterých máme jen málo zpráv. Zpráva o utrpení sv. Víta byla pravděpodobně sepsána až v VII. století a životní příběh sv. Víta v legendárním podání je v podstatě následující:

Narodil se na Sicilii a již v sedmi letech jako dítě vykonal mnoho zázraků. Prefekt Valerián ho dal proto uvěznit a dokonce i mučit bez ohledu na jeho útlý věk. Současně se snažil přinutit i jeho dosud pohanského otce, aby přiměl svého syna k odpadu od křesťanské víry. Spolu s ním byli ve vězení i jeho vychovatelé Modestus a chůva Crescencie. Nakonec však anděl všechny zázračně vysvobodil z vězení. Vít se odebral do Lukánie v jižní Itálii, aby tam pokračoval v apoštolské činnosti. O podivuhodném dítěti se roznesla pověst až do Říma. Doslechl se o něm i císař Dioklecián. Dal si ho předvolat, aby pomohl jeho vlastnímu synovi, který byl posedlý démonem. Sv. Vít zlého ducha vyhnal, ale císař místo odměny za prokázané dobrodiní dal ho znova uvěznit a mučit, ježto malý světec zatvrzele odmítal obětovat pohanským bohům. Anděl mu však opět přispěl na pomoc a vysvobodil ho. Vrátil se do oblastí u řeky Sele a tam jej Pán povolal k sobě do nebes.

Přes nedostatek zpráv zbožnost a úcta ke sv. Vítu se rozšířila i v jiných evropských zemích. První kostel mu byl zasvěcen v V. stol. za pontifikátu papeže Gelasia I.. V následujícím stol. nesou již jeho jméno i některé kláštery na Sicilii a v Sardinii. Jeho svátek připomíná i starý Gelasianský sakramentář, nalezneme jej i ve všech historických martyrologiích a dokonce i ve východních byzantských synaxariích.

Ve středověku byl sv. Vít zván jako ochránce proti některým nemocem, hlavně proti tzv. posunčině, které se jinak říká tanec sv. Víta. Za svého patrona ho považovali např. herci a tanečníci. Jeho ostatky se uchovávají

v mnoha evropských chrámech. Nelze ovšem s jistotou tvrdit, že jsou všechny pravé.

Dojemný příběh sv. Víta inspiroval mnoho středověkých výtvarných umělců zvláště v Rakousku a Německu. U nás je znám zejména jeho obraz na Karlštejně, který je dílem mistra Teodoricha ze XIV. století.

(V JEDNOM SPOLEČENSTVÍ - Křesťanská Akademie Řím, 1980)

* * *

Ba neraz, chtiac sa z lásky pripodobniť krížu Kristovmu, býva natoľko posilnený v útrapách a protivenstvách, že by ani nechcel byť bez bolesti a utrpenia; lebo je presvedčený, že je Bohu tým milší, čím väčšie a ťažšie utrpenia vládze pre neho zniešť

To je nie ctnosť človeka, ale milosť Božia, ktorá v slabom tele toľko zmôže a pôsobí také účinky, že po tom vrúcne túži a to si sľubuje, čoho sa prirodzenosť desí a čomu sa vyhýba.

Pravda, s ľudskou prirodzenosťou sa nezrovnáva kríž niesť, kríž milovať, telo trestať a služobnosť podrobovať, poctám vyhýbať, krivdy radostne znášať, sebou pohrdať a želať si pohrdanie, akýmkoľvek protiventstvám a škodám sa podvolovať a po nijakom šťastí na tomto svete netúžiť.

Keď pozrieš na seba, vidíš, že sám nič takého nezvládzeš.

Ale keď budeš dôverovať v Boha, On ti dá z neba silu a svet i telo budú podrobené tvojej moci.

A ani nepriateľa diabla sa nebudeš báť, keď budeš obrnený vierou a poznačený krížom Kristovým.

Odhodlaj sa teda, ako dobrý a verný sluha Kristov, niesť mužne kríž svojho Pána, z lásky pre teba ukrižovaného.

(NASLEDOVANIE KRISTA)

* * *

Kto chce ísť za mnou, nech zaprie sám seba, vezme každodenne svoj kríž a nasleduje ma.

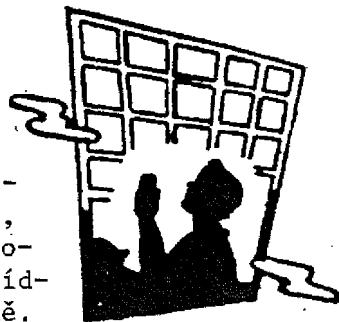
(Lk 9: 23)

VŠETCI SME BRATIA • JSME JEDNA RODINA • VŠICHNI JSME BRATŘI

MODLITBA

* S kým se máme modlit?

Máme se modlit ve spojení s Kristem a bližními, spoluúdy Kristova tajemného těla, tím že se účastníme oficiální bohoslužby Církve, liturgie. Máme se modlit s ostatními a být přítomni pobožnostem, jako křížové cesty, májových pobožností, společné modlitbě růžence atd. Máme se modlit společně v rodinách, např. růženec, modlitbu před jídlem a po jídle. A konečně se máme modlit soukromě.

* Proč se modlíme k svatým?

Nauka o společenství věřících ("obcování svatých") nás učí, že je spojení mezi věřícími na zemi, dušemi v nebi a dušemi v očistci. Svatí v nebi znají naše potřeby a přimlouvají se za nás u Boha. Duše v očistci nemohou už získat zásluhy pro sebe, ale my jim můžeme pomáhat svými modlitbami. Věřící na zemi si mohou též navzájem pomáhat modlitbou.

* Proč se modlíme k Panně Marii?

Modlíme se k Panně Marii, protože je matka Boží a matka naše. Panna Maria se za nás přimlouvá u Boha. Bohu se jistě líbí, když se k ní modlíme a uctíváme ji zvláštním způsobem. Tím, že jí projevujeme úctu, napodobujeme samého Boha: on ji vyvýšil nad všechny ostatní tvory.

Hleďme si osvojit zvyk pravidelně se modlit. To nejmenší by mělo být ranní obětování celého dne a večerní krátké zpytování svědomí a úkon lítosti.

Ranní obětování: Můj Bože, obětuji ti dnes všechny své myšlenky a svá slova a spojuji je se vším, co na zemi dělal Ježíš Kristus, tvůj Syn.

Před jídlem: Požehnej, Pane, nás i tyto tvé dary, které z tvé štědrosti budeme požívat. Skrze Krista, našeho Pána. Amen.

Po jídle: Děkujeme ti, všemohoucí Bože, za všechna tvá dobrodiní. Jenž žiješ a kraluješ na věky. Nechť duše všech věrných zemřelých pro milosrdenství Boží odpočívají v pokoji.

Lítost nad hříchy: Můj Bože, těchto a všech svých hříchů srdečně lituji, protože jsem pro ně zasloužil spravedlivého trestu. Lituji jich proto, že jsem jimi tebe, svého nejlepšího Otce a lásky nejhodnější dobro, urazil. Činím opravdové předsevzetí s milostí tvou život svůj polepšit, blízké příležitosti k hříchu se varovat a nikdy už nehřešit. Amen.

* * *

1. - Za živou a zemřelou rodinu Bílkovu z obou stran - rodina Bílkova.
2. - Za rodiče Bartůňkovy - syn Radomil
- Za zemř. Roberta Horáka - přátelé z N.Y.
3. - Za zemřelého tatínka Josefa Krajču - syn s rodinou
3. - Za zemřelého Jana Juřenu a rodiče - manželka a děti
4. - Za zdraví, Boží ochranu a požehnání a na úmysly paní Anny Trlicové
5. - Za živou a zemř. rod. Řehůřkovu a Úřednickovu - Dr. L. Řehůřek s rod.
6. - Za zomrelého brata Jozefa Magulu - manželka Anna a Steve Magulovi
7. - Za zemřelého Otakara Cerycha - jeho manželka
8. - Za zemřelého Ing. Josefa Měrku a za živou a zemřelou rodinu Měrkovu z obou stran - manželka a děti s rodinami
9. - Za zomrelého otca Jozefa Pastiera - manželka Anna a Steve Magulovi
10. - Za zomrelých rodičov Annu a Karola Magulovy - manž. A. a S. Magulovi
11. - Za zemřelou Annu Baborovu - její manžel
12. - Za zemřelého syna Jiříka - paní Anna Trlicová
13. - Za zemřelého Otce Dra. Antonína Šuránka - paní Jelena Rennerová
- Za zemřelého Dra. Antonína Burdu - paní Jelena Rennerová
- Za zemřelého manžela a otce Františka a dceru a sestru Marii - paní Josefa Pavlicová a manželé Smrčkovi
14. - Za zemřelou Alžbětu Bergerovu - její manžel
- Za zemřelého tatínka Jana Petličku - pan Jan Petlička
- Za zemřelého manžela a za celou rodinu - paní Jarmila Štekrová
15. - Za všechny naše drahé a milované - živé i zemřelé - tatínky
16. - Za zomrelého Ludevíta Čamaja - manželka Pristicovi
17. - Za zemřelou Mimi Kohoutovu - její manžel a děti s rodinami
18. - Za duše v očištění - manželka Anna a Steve Magulovi
19. - Za syna Jeníka, jeho manželku a za celou rodinu - paní Anna Trlicová
20. - Za zemřelého Vladimíra Pošustu - jeho manželka a děti s rodinami
- Za zemřelého tatínka Dra. Josefa Štýbra - paní Helena Stachová
21. - Za zdraví, Boží ochranu a požehnání pro rodinu Magulovu
22. - Za zemřelou Františku Konyn - pí. Josefa Pavlicová a manželé Smrčkovi
23. - Za zemř. Apolienu Bůzkovu - rodiny Filova, Kubelkova a Petrášova
24. - Za zemřelé Jana a Filomenu Javorovy - manželé Javorovi
25. - Za zomrelého Jozefa Sítku - manželka Anna a Steve Magulovi
26. - Za zemřelé Rudolfa Bartoše a Aloise Krejčího - pan Jeroným Minister
27. - Za dobré a trvalé zdraví pro Frances Baroni - rod. Kubelkova a Filova
28. - Za zemřelé rodiče a sourozence - paní Marie Cerychová
- Za zemřelého Václava Jánoše - přátelé
29. - Za zomrelé rodiče Krupkovy a Flamíkovy - manželka Krupkovi
30. - Za zemřelou Josefu Krsičkovu - paní Marie Cerychová

ZEMŘELI: Jaroslav Ruč, Rudolf Bartoš a paní Nyitrayové tatínek. Zarmouceným pozůstalým vyslovujeme upřímnou soustrast a modlíme se: **ABYS NÁM ŠTASTNĚ SHLEDÁNÍ S NAŠIMI ZESNULÝMI DOPŘÁL - PROSÍME TĚ, VYSLYŠ NÁS!**

• **MODLEME SE ZA NAŠE NEMOCNÉ** •

Dr. Vladimír Kučera se dožívá **OSMDESÁTKY** a paní Helena Černá a paní Růžena Drhová **PĚTAOSMDESÁTKY**. Z plna srdce jim blahopřejeme a do mnoha dalších let na Pánu Bohu vyprošujeme dobré a trvalé zdraví, vždy veselou mysl, Boží ochranu a hojné požehnání.

KŘTEM SVATÝM do Boží církve byla přijata Natalia Anna Lucáková. Blahopřejeme šťastným rodičům! - a **ABYS V NÁS MILOST KŘTU SVATÉHO ROZMNOŽIL - TĚ PROSÍME, VYSLYŠ NÁS!**

SLOVENSKÁ MŠE SVATÁ každou neděli v 10 hodin ráno u sv. Jana Nepomuckého v Manhattaně (1st Ave. a 66th St.)

KRAJANSKÉ BOHOSLUŽBY každou neděli v 10:15 hod. ráno u Panny Marie Karmelské v Astorii v **DOLNÍM KOSTELE**. Příležitost ke sv. zpovědi od 9:00 do 9:30 v divadelním sále naproti kostelu. Od 22. června do 7. září **NEJSOU SNÍDANĚ**

* * *

SVATÝ FRANTIŠKU Z ASSISI, tvá duchovní dcera, naše Anežka Přemyslovna, se zasvětila tvému obroditelskému ideálu chudoby a lásky celou myslí a celým srdcem. Ve svém založení, dodnes nesoucím tvé jméno "Na Františku", po staletí vytvářela společenství českých dívek, které se snažily žít podle tvé obroditelské výzvy a jejího důsledného příkladu. Anežka tvou serafínskou láskou milovala lidi a snažila se jim pomáhat.

Zakládala špitály a chudobince svou charitativní činností, která pokračovala v díle jejich duchovních sester. Sloužila člověku jako svému spolumatru, nemocnému, opuštěnému, jakkoliv trpícímu. Svatý Františku, Chudáčku Boží, dovoláváme se tvého duchovního otcovství: aby i tvým zásahem naše blahoslavená Přemyslovna ve svém svarořčení pomáhala pro celou církev obnovovat úctu k důstojnosti a posvátnosti každého člověka.

Abychom svatořečením blahoslavené Anežky Přemyslovny byli povzbuzeni k důslednému životu podle evangelia - prosíme tě, vyslyš nás!

(Modlí se ve vlasti)

"O svatém Antonínovi mi radši ani nemluvte", svěřovala se mi nedávno jedna známá paní. Jako žena zvidavá se ptám, proč. "Říká se přec, že pomáhá najít ztracené věci.." nenechám ji domluvit. Začínám vysvětlovat, že sv. Antonín není žádná filiálka "Ztrát a nálezů", ale skutečný svatý, který žil v letech... - Tentokrát mne zase nenechá domluvit moje známá: "Já vím, co budete říkat: Že se člověk nemá modlit o ztracenou peněženku, ale spíš o dobra duchovní. Jenomže - co řeknete mému příběhu?" - ptá se, a já dychtivě poslouchám.

"Stanovali jsme o dovolené s celou rodinou na jedné stanové základně v lese" - vypráví. "Les se tam táhne do dálky mnoha kilometrů. Jednou, když jsme si udělali celodenní vycházku na druhý konec lesa a sbírali borůvky, a vůbec nešli po cestě, ale jen tak po paměti, stalo se nám, že jsme tam -někdy a někde- ztratili fotoaparát. Byl to už starý přístroj, málem člen rodiny. Dobrá značka, dělal krásné ostře kreslené obrázky. Zkrátka, veselí jsme z toho nebyli. Jenže, hledejte ve vysokém borůvčí na rozloze několika kilometrů! Nezbylo než přístroj oželet - a nekazit si smutkem a výčitkami zbytek dovolené.

Známí z tábora nám ovšem radili, bychom věc oznámili na MNV - že co kdy by se stalo a někdo jej našel... Šla jsem tedy do vesnice. Jen tak, jako z povinnosti - aby se neřeklo, že jsem něco zanedbala. Při cestě stojí kaplička. A v ní soška svatého Antonína a veršované říkání - že jako kdo se v důvěře k němu obrátí v záležitosti ztracené věci, že mu věc bude vrácena.

A tehdy jsem po přečtení té modlibičky řekla svatému Antonínovi jasně: "Milý svatý Antoníne, normálně by každý člověk v mé situaci teď říkal: moc tě prosím, najdi mi ten ztracený fotoaparát. Tak tedy, svatý Antoníne, já tě prosím o něco jiného: Já nechci, podívej se, opravdu a vysloveně nechci ten aparát najít. Ale jestli chceš dokázat svou přímluvnou sílu u Boha co se týče ztracených věcí - tak tě pěkně prosím: ať moje děti najdou ztracenou víru!" ... Když jsem pak na národním výboru hlásila ztrátu přístroje, připadalo mi, že dělám něco absolutně zbytečného.

Asi za čtrnáct dní po návratu z dovolené mi došel doporučený dopis MNV. Mám si přijít pro nalezený fotoaparát. Našla jej nějaká stařenka při hledání hub v lese. Ačkoliv přšelo, a to často a důkladně, odneslo to jenom kožené pouzdro - film v přístroji byl neporušen. Dali jsme jej vyvolat a obrázky byly normálně ostré. A přístroj funguje bezvadně dál. Jenže, ujišťuji vás, že tenhle nález mne naplnil vším jiným než radostí. Můžete mi snad říci, že by ta "plechová bedýnka" byla víc než duchovní dobro?"

Nedovedla jsem jí odpovědět. Ale můžete někdo poradit, jak byste odpověděli vy?

DON BOSKO

- Don Bosko - ozval sa nečakane poslanec Ercole - vy vraj vidíte človeku až do srdca. Tak mohli by ste nám povedať, kto je tu väčším hriešnikom, Nicotera alebo Zanardelli?

- Mne a Zanardellimu daj pokoj - bránil sa Nicotera. - Ale radšej sa opýtaj Don Boska, či nie si ty sám väčším hriešnikom ako my všetci.

- No nech je po tvojom, ale sa nemienim obrátiť - odsekol poslanec.

- Tak si teda predsa len najhorší z nás. Poznáš zlo a robíš ho. Nezabúdaj na sv. Písmo, ktoré hovorí: "Žiadosť bezbožníkov zahynie." Čo, Don Bosko, nie je to pravda?

- Vo vašej pravde bolo by veľmi ťažko rozhodovať - odpovedal Don Bosko. Aby som si mohol utvoriť úsudok o vašich dušiach, museli by ste tu, páni, ostať nielen pár minút na besede, ale aspoň tak týždeň, na dobré duchovné cvičenia, aby ste si mohli dobre porozmýšľať o márnosti svetského bohatstva, o cene nebeských hodnôt, o prísne súde Božom a o večnosti. Potom by ste si museli vykonať dobrú celoživotnú spoveď, a tak by sa potom už dalo uhádnuť, akú hodnotu má vaša duša.

- A veríte, Don Bosko, že by bolo možné i naše duše spasiť? - zvolali skoro jednohlasne dvaja či traja poslanci.

- Úfam, lebo milosrdenstvo Božie je veľké.

- Ale verte, neveľmi túžime po tom.

- Chcete tým azda povedať, že by ste sa síce aj chceli obrátiť, ale súčasne i pokračovať., alebo že by ste vďačne zmenili svoj život, ale nemáte na to dosť odvahy?

- To je ono, Don Bosko náš, to.

- Tak teda i ja vám odpovedám na to slovami sv. Písma, ktoré tu už ktorýsi z vás pred chvíľkou citoval: "Žiadosť bezbožníkov zahynie."

Takto sa besedovalo ešte dosť dlho. Reč bola o všeličom. Don Bosko dával do rozhovoru tu a tam dajakú náboženskú myšlienku vo forme vtipných poznámok, a hľadel aspoň takto vštepiť kresťanské zásady tým mužom, ktorí boli na všetko iné navyknutí, len na to nie. Na konci sa predsa len rozšli v najlepšom priateľstve. Príjemný humor, úprimnosť a dobroprajná otvorenosť spravili rozhovor veľmi milým. Pospomínalo sa tam všetko možné. Pri rozlúčke minister Nicotera vrelo stískol Don Boskovi ruku a ako by v mene všetkých ďakoval mu úprimnými slovami:

- Akú príjemnú hodinku som strávil! Najpríjemnejšiu vo svojom živote.

- Ak sa budeme chcieť ešte raz tak porozprávať, budeme musieť prísť sem do saleziánskeho ústavu v Lanzo - pridal Zanardelli.

- Ubohí ministri - vzdychol si Don Bosko neskoršie v spoločnosti svojich rehoľníkov. - Aby počuli úprimné slovo od srdca k srdcu alebo nejakú náboženskú pravdu bez okolkov, musia prísť až sem. Nikdy vari v živote nepočuli, čo som im povedal dnes popoludní. Netajil som im pravdu. Povedal som

im úprimne všetko. Neurazili sa. To boli pre nich malé exercície. Je našou povinnosťou dať cisárovi, čo je cisárovo, a uctiť si ustanovenú vrchnosť. Ale tento spôsob má ešte iný užitok: - Páni videli kňaza. Zhovárali sa s ním. Videli, že kňaz nie je taký, ako ho maľuje svet. Videli, aký je v skutočnosti, úprimný, dobrosrdečný, ktorý myslí len na spásu ich duší. A kto vie, či spomienka na dnešný rozhovor nepohne daktorého z nich aspoň na smrteľnej posteli, aby si zavolať kňaza.

Ako vidieť, všetky Don Boskove styky s mocnármi tohto sveta prenikala jeho starostlivosť o ich dušu, aby vo vhodnej chvíli mohol do ich srdca zasiať semiačko, ktoré by časom milosťou Božou ožiarené vyrastlo v živú lásku a kajúcnosť. Nikto ho nevidel, že by sa bol vládne natískal alebo líškal. Naopak, rozprával sa s vládnymi ľuďmi vždy otvorene a smelo. Stýkal sa s nimi stále i preto, že potreboval ich pomoc, aby mohol udržať a rozširovať svoje dielo, i preto, lebo uznával, že aj oni sú vladármi z vôle Božej. Hlavne však hľadel im svojou dobrotou a jemným slovom nebadane zaštepíť do srdc kresťanské zásady.

(Alberti - Jur Koza-Matejov: "DON BOSKO")

* * *

Josef Lada: D Ě T E M .

OTLOUKEJ SE, PÍŠTALIČKO!

Dělám, dělám pištalenku:	jestli se mi podaříš,
Pištalenko, podaf se mi,	dám ti krejcar na pivíčko
jestli se mi nepodaříš,	a pěťáček na tabáček,
dám ti ránu, až se svalíš;	bude z tebe hajdaláček.

KÁČO!

Toč se, má káčo, utikej,
bič já mám na tě velikej.
Káča utiká, co může,
bič j! dohonit nemůže.